

Pouť k Matce Boží na Veveří 2.7.2011.

Letos poprvé se naše společenství rozhodlo zorganizovat pod vedením o. Karla pouť k Matce Boží, jejíž nádherný obraz je po staletí uctíván v kapli pod hradem Veveří. Rozeslali jsme pozvánky, naplánovali možnosti putování (kromě pěší a cyklistické trasy byly využity veškeré možnosti MHD Brno včetně parníku), nicméně počasí bylo přinejmenším aprílové, takže z nejrůznějších možností se nakonec použila jen možnost jít pěšky k přehradě a pak - z časových důvodů - už jen autobusem ke kapli. V kapli se nakonec shromáždilo okolo padesátky poutníků, prakticky všech generací včetně jednoho psa (nutno podotknout, že byl velmi vychovaný a choval se opravdu důstojně). Po růženci světla začala v 15:00 mše svatá s formulářem k uctění Neposkvrněného Srdce Panny Marie. V kázání otec Karel vyzdvihoval krásu Neposkvrněného Srdce Panny Marie, zejména mi utkvěla v hlavě myšlenka, že čistota jejího Srdce se projevila nejzřetelněji pod křížem Ježíšovým, kdy ani stín zloby vůči těm, kteří Pána ukřižovali, se neobjevil v jejím Srdci. Tedy nic, ani ta nejhroznější zloba lidí, kteří se vysmívají umírajícímu Synu Božímu a synu Panny Marie, neposkvrnilo její čisté, tiché, pokorné a Bohu do krajnosti vydané Srdce.

Po promluvě následoval vlastní obřad zasvěcení Panně Marii podle sv. Ludvíka Grigniona z Montfortu. Toto zasvěcení, které následovalo po Loretánských litaniích, učinila více než desítka mladých. Společně s nimi obnovili své sliby ti, kteří je již složili dříve.

Po skončení mše svaté, tedy po duchovním nasycení, jsme byli vybídnuti k přesunu před kapli, kde bylo připraveno předem slíbené nasycení tělesné. Na padesátku poutníků čekala značná přesila řízků. Nicméně poutníci se nenechali zahanbit, a tak jako i přes nepřízeň počasí včas a bez potíží doputovali ke kapli, stejně tak se i vypořádali s tímto zdánlivě nerovným soupeřem. Pro lepší trávení těchto výborných řízků bylo k dispozici i pivo, nechybělo ani ovoce v podobě třešní a kdo chtěl (a kdo to stihl), mohl zakončit pohoštění moučnickem - třešňovou buchtou.

Po posilnění bylo možno ještě s otcem Karlem projít celou kapli včetně sakristie a poslechnout si podrobný výklad o historii tohoto více než 850 let stojícího kostelíka.

Celá pouť se nakonec vydařila a rozzářené tváře těch, kteří se loučili při odjezdu (odchodu) domů prozrazovaly, že tato pouť nezůstane zapomenuta. Vždyť pro některé z nás byla spojena s rozhodnutím dělat dále všechno skrze Marii, s Marií, v Marii a pro Marii.

Všem organizátorům patří velký dík, zvláštní dík patří panu učiteli Krátkému - z Biskupského gymnázia, který nám kapli otevřel a umožnil tak její využití po celou dobu programu, dále otci Karlovi za mši svatou a vše s tím spojené, mini schole za krásný doprovod, a pak také mamince o. Karla, která měla zřejmě největší podíl na zajištění posily pro naše vyhladovělá těla.

Bohu díky za možnost účastnit se této pouti. Bylo by pěkné, kdyby se z ní stala pouť tradiční...